

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXIII Ignosce mihi lector, q[uod] toties haec inculcem, quu[m] huc adegit
me gloriosa Lutheri iactantia, nimituu[n]t his toties recens...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXV

populū alloquens. Parete his qui præsunt uobis, & cōcedite. Si quidē illi uigilant pro animabus uestris tanq̃ rationē reddi-
turi. Et hic manifeste Paulus discriminat illos a plæbe, conte-
stans eos rationem reddituros pro animabus plæbis.

Sacerdotes
dicūt p̃fides

Sacerdotes a
plebescernūt

Tit. I.
I. Tim. 5

Huiusmodi presbyteros Paulus Tito mandat, ut oppida-
tim constituat. Et apud Timotheū affirmat duplici honore di-
gnos esse, modo bene præsuerint.

Hos & idē Paulus, dei cooperarios uocat, hoc est coædifi-
catores & agricolas. Plæbē uero ipsam ædificationē, & agri-
colationē appellat. Sic em̃ de se & sui similibus dicit. Dei coo-
perarij sumus. At quod ad plæbē attinet, subdit. Dei ædifica-
tio dei agricolatio estis. Nā illorū officiū est ædificare & agri-
colare plæbē. Habent em̃ potestātē (ut alibi testat Paulus) in
ædificationē non in destructionē. Et sunt agricolæ quibus iā
dñs uineā suā locauit, de quibus apud Matthæū dicitur. Et ui-
neā suā locabit alijs agricolis, qui reddent ei fructū temporib⁹
suis. Nec est cuiq̃ ambigū, quin olim sacerdotes ueteris le-
gis erant agricolæ uineæ dominicæ. Quāobrem & agricolæ q̃
bus iā locatur eadē uinea, quid aliud erunt q̃ nouæ legis sacer-
dotes? Isti procul dubio quū ordinabant manuū impositione
gratiā acceperunt, sicut olim in ordinatione sua Timotheus
accepit, & sicut illi, qui per Paulū & Barnabā precantes, & ie-
iunantes, impositis manibus ordinabant. Nā ad cunctos eius-
modi spectant Pauli uerba, quū Ephesinos presbyteros in u-
nū conuenerat. Attendite (inquit) uobis & cuncto gregi, in
quo uos spūs sanctus posuit epōs ad regendū ecclesiā dei quā
acquisiuit sanguine suo. Ecce presbyterorū horū ordinatio,
spiritui sancto, non hominibus ascribit, quandoquidē ait spiri-
tū sanctū illos posuisse ad regendū ecclesiā dei. In quibus uer-
bis & luculenta sacerdotū ac plæbis innotescit differentia.

I. Cor. 5.

2. Cor. x.

Mat. 21.

I. Tim. 4.

Act. 13

Act. 20.

Ignosce mihi lector, q̃ toties hæc inculcem, quū huc ade-
git me gloriosa Lutheri iactantia, nimirū ut his toties recens-
tis, & inculcatis contundā, si fieri potest impudentissimā ip-
sius arrogantia, qui tā perfricta fronte nihil discriminis inter
plæbē & sacerdotes esse contendit, quū facta sit tamen ubiq̃
plusq̃ apertissima discriminatio. Quis em̃ usq̃ adeo stupidus.

XXIII

CONGRESSVS TERTIVS

Appellatiōes
plebis & sacer
dotū diuersæ

Epilogus

est ut non intelligat aliquid esse discriminis inter vineā, & vineæ cultorē, inter agrū & agricolam, inter ædificium & ædificatorem, inter pastores & gregem: inter eos deniq; qui regunt & alios qui reguntur. Quamobrem quū ubiq; legamus in nouo testamento plæbem appellari vineas, agros, ædificia, greges, ac subditos: cōtra uero, quos ante diximus inter Christū & plæbē sequestros fuisse, uocari uinitores, agricolas, ædificatores, pastores, præsides, & rectores: quis non apertissimā plæbis & presbyterorū cernit differentiā. Quoniā igitur eosdem clarissime demonstrauiamus, tam ex nouo q̃ ex ueteri testamento sacerdotes esse, rationes item & scripturas quas Lutherus in contrarium attulit aperte confutauimus, non est q̃d iam a nobis quisq; exigat amplius, quū abunde sufficiant ad secundū impetum retundendū ista quæ iam diximus.

¶ Confutātur prætensæ rationes quibus docendi munus singulis Christianis commune asseritur.

XXV

Intentio
auhtoris

Pro tertio demū impetu, quē contra sacerdotiū Lutherus iaculat, nihil est necesse ut diu moremur lectorē, quū in hoc non aliud conetur Lutherus, q̃ ut ostendat docendi ministeriū cōmune esse cuius de populo. Sed quū hoc ipsum etiam sub impetu primo, magno conamine molitus sit, nimirū ut quisq; christianus sibi ad doctrinā sufficeret: nosq; illud conamen ibi reppulerimus, iā nihil opus fuerit pluribus ad hunc impetū conterendum. Ad nugas, ad conuitia, & ad ea quæ nihil ad instituti probationē conferunt, non respondebimus, tantū ea refellemus, quæ specie aliquā efficacis argumēti præ se ferunt. Sic igitur pro suo more Lutherus iactitat.

“ Primū inuictis scripturis firmabimus, legitimū illud & unicū uerbi ministeriū esse cōmune omnibus christianis, sicut & sacerdotiū & sacrificium. Dicit em̃ Paulus, 2. Corinth. 4. “ Qui idoneos nos fecit ministros noui testamenti, non literæ, “ sed spiritus. Hoc em̃ de omnibus christianis dicit, ut omnes “ faciat ministros spiritus. Est autem minister spiritus, is qui tra